

Tiedoksi annettava liite

Syyttäjän todiste/asiakirja nro 6

Syyttäjä vetoaa erityisesti niihin tekstin kohtiin, joihin liittyy merkintä.

Tiedoksiannettava liite
(sijan todiste/asiakirja nro 6)

- ks erityisesti merkityt
kohdat

EERO KUPARINEN

Antisemitismin musta kirja

JUUTALAISVAINOJEN PITKÄ HISTORIA

ATENA

Jyväskylän 2008
Gummerus Kirjapaino Oy

Helsingin kaupunginkirjasto
Kallion kirjasto

Helsingfors stadsbibliotek
Berghälls bibliotek

Sisällys

LUKIJALLE 7

I JOHDANTO – MITÄ ANTISEMITISMI ON? 9

II JUUTALAINEN ANTIKIN ONGELMANA 15

Juutalaisten varhaishistoria – esiintyykö Raamatussa antisemitismia? 15

Hellenismin uhka 23

Rooman valtakunnassa kaikki hyvin? 28

Keisarikunnan kuohuvat provinssit 33

Roomalaiset ja kirjallinen antisemitismi 40

Kristillinen kirkko juutalaisvastaisuuden asialla 43

III KESKIAJAN SYNTISEN JUUTALAISEN MONET KASVOT 53

Juutalainen islamin maailmassa 53

Keski-Eurooppa löytää juutalaisen 57

Kirkon ja valtion puristuksessa 62

Harhamallisen antisemitismin tuomittava juutalainen 69

Keskiajan antisemitismin taloudellinen aspekti 80

Karkotukset – keskiajan lopullinen ratkaisu 85

Juutalainen eristetään 91

Myöhäiskeskiajan torjuva juutalaiskuva 94

IV UUSI AIKA – VANHA VAIVA 101

Juutalainen uskonpuhdistuksen jaloissa 101

Kiistelty Luther 106

Juutalainen hyödyn ja haitan ristivedossa 112

Kirjallisuus löytää juutalaisen 115

Koukkunokat tulevat – leimaavan antisemiittitaiteen synty 125

Itä-Euroopan nousu antisemitismin kartalle 131

V JUUTALAISEMANSIPAATION VASTAVIRRASSA 137

Ghetosta yhteiskuntakelpoisuuteen 137

Juutalaiskysymyksestä juutalaisongelmaksi 140

Juutalainen sanan ja kuvan kurimuksessa 145

Modernin antisemitismin synty 150

Joukkovoimalla juutalaisuhkaa vastaan 154

Juutalaisista tulee rotu 158

Saksalaisen kulttuurin puolesta 162

Itävaltalainen vaihtoehto 168

Pogromeita ja rituaalimurhia – Kaksoismonarkian pimeä itäreuna 173

Tapaus Dreyfus ja ranskalainen antisemitismi 178

Antisemitismi marginaali-ilmionä – angloamerikkalainen maailma 184

Antisemitismi Pohjolassa 189

Tsaari-Venäjän pogromit – Venäjää laajempi ongelma 197

VI HOLOKAUSTIN VUOSISATA 205

Legenda *Siionin viisaiden pöytäkirjoista* 205

Hitler ja antisemitismi 210

Antisemitismi Weimarin tasavallassa 219

Juutalaiset kansallissosialismin ruuvipenkissä 225

Valkoisesta antisemitismistä punaiseen 240

"Puola puolalaisille!" 245

Romania – antisemiittisin? 250

Antibolshevistisen antisemitismin Unkari 252

Slovakia ja "pienempi paha" 256

"Kumipohjaisen antisemitismin" Itävalta 258

Baltia ja Balkan antisemitismin asialla 260

Vichyn tiellä – muukalaiskammoinen Ranska ja antisemitismi 265

Marginaalisen antisemitismin Hollanti ja Belgia 269

Juutalaisvihaa brittiläisittäin 271

Torjuva USA 273

Entä Suomi? 277

Toinen maailmansota luo Saksan juutalaiskysymykseen uuden asetelman 285

Lopullisen ratkaisun loputon ongelma 291

Täydellistä tuhoa tavoittelemassa 301

Miten kaikki oli mahdollista? 314

VII AUSCHWITZIN JÄLKEEN 327

Saksan tuskallinen tilinteko 327

Antisionismista tuki antisemitismille 337

Vaihtoehtona menneisyyden kieltäminen 346

Onko mikään muuttunut? 355

Antisemitismin tulevaisuus 362

LÄHDEVIITTEET 365

KUVALÄHTEET 420

HAKEMISTO 421

VI Holokaustin vuosisata

Juutalaisviruksen löytäminen on yksi suurimpia vallankumouksia maailmassa. Se taistelu, jota me nyt käymme, on verrattavissa siihen, jota Pasteur ja Koch kävivät viime vuosisadalla. Kuinka monet sairaudet johtuvatkaan juutalaisviruksesta! [...] Vasta juutalaisten tuhoamisen jälkeen saamme terveytemme takaisin. Juutalaiset ovat onnettomuutemme!

ADOLF HITLER, 1942

LEGENDA SIIONIN VIISAIDEN PÖYTÄKIRJOISTA

Veristen pogromien ohella Tsaari-Venäjän antisemitismi tuotti juutalaisvastaisuuden historiaan myös sen kuuluisimman myytin, legendan *Siionin viisaiden pöytäkirjoista*. Sen mukaan juutalaiset olivat tehneet salassa päätöksen maailmanherruuden hankkimiseksi ja länsimainen kristillinen kulttuurin tuhoamiseksi. Ajatus juutalaisesta salaliitosta on sinänsä vanha. Siitä puhuttiin jo keskiajalla levitettäessä legendoja juutalaisista kaivojen myrkyttäjinä ja sairauksien levittäjinä. Uuden ajan alusta alkaen Eurooppaa kiersi myös tarinoita salaisista rabbiineuvoston kokouksista, joissa olisi tehty päätös kristikunnan tuhoamisesta. Näitä pikemminkin poliittisia kuin uskonnollisia tarkoituspäätöksiä varten seipitettyjä tarinoita ponnahti ensi kerran esille Espanjassa, mutta niitä levisi myös Saksaan ja Ranskaan. Myöhemmässä vaiheessa 1800-luvun jälkipuolella myös vapaamuurarit yhdistettiin tarinoissa juutalaisten liittokumppaneiksi kristikuntaa vastaan.¹

Kirjalliseen muotoon edellä mainituista tarinoista ei päässyt vielä yksi-

kään. Tässä mielessä *Siionin viisaiden pöytäkirjat* olivat poikkeus.² Elo-syyskuussa 1903 tunnetun venäläisen kovan linjan antisemiitin P.A. Kruševin sanomalehti, pietarilainen *Znamia*, julkaisi hieman lyhennetyssä asussa *Siionin viisaiden pöytäkirjat*. Nämä olivat 24 pöytäkirjaa, puhetta, jotka "Siionin viisaiden", juutalaisten väitetyn salaisen neuvoston, jäsen olisi esittänyt neuvoston kokouksessa. Niissä esitettiin suunnitelma siitä, kuinka maailma vietäisiin juutalaisten johdolla messiaaniseen aikaan, juutalaisuuden alaiseksi ja juutalaisesta Daavidin suvusta nousevan hallitsijan hallittavaksi. Tämä olisi jumalallisesti määrätty, sillä Jumala oli valinnut juutalaiset hallitsemaan maailmaa. Kirjan muodossa pöytäkirjat ilmestyivät Venäjällä vuosina 1905–18 useampanakin eri versiona ja painoksena.³ Eri yhteyksissä pöytäkirjojen alkuperä selitettiin hieman eri tavoin. Tunnetuin selitys on ollut väite siitä, että juutalaisten johtajat olisivat laatineet suunnitelmat pidemmän ajan kuluessa, ja kirjailija Theodor Herzl (1860–1904) olisi esittänyt ne juutalaisten vanhempien neuvostolle vuonna 1897 Herzlin toimesta Baselissa pidetyn ns. ensimmäisen sionis-

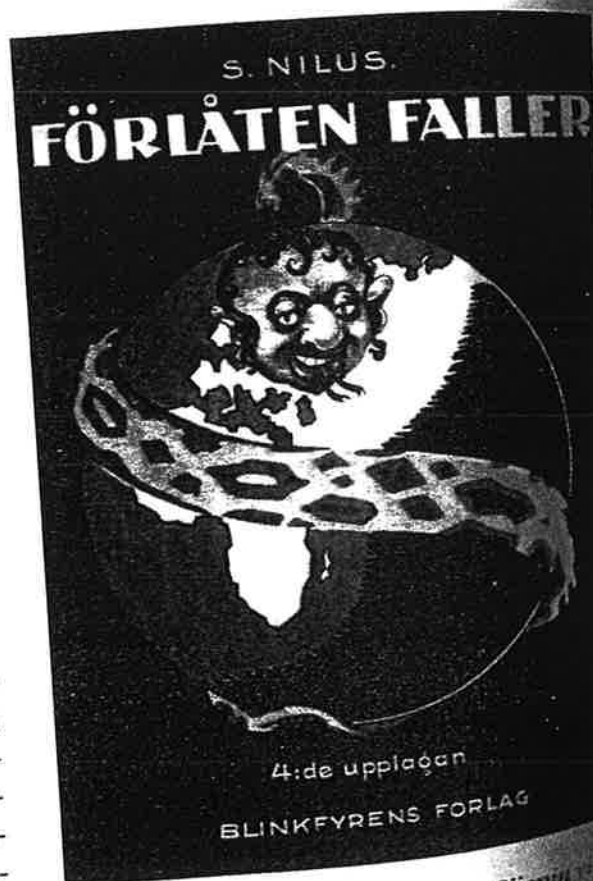
"Näkymätön maailmanhallitus eli juutalaisten suunnitelma alistaa maailma valtansa alle."
Kansi espanjalaisesta *Siionin viisaiden pöytäkirjojen* laitoksesta vuodelta 1930.

rikongressin yhteydessä.

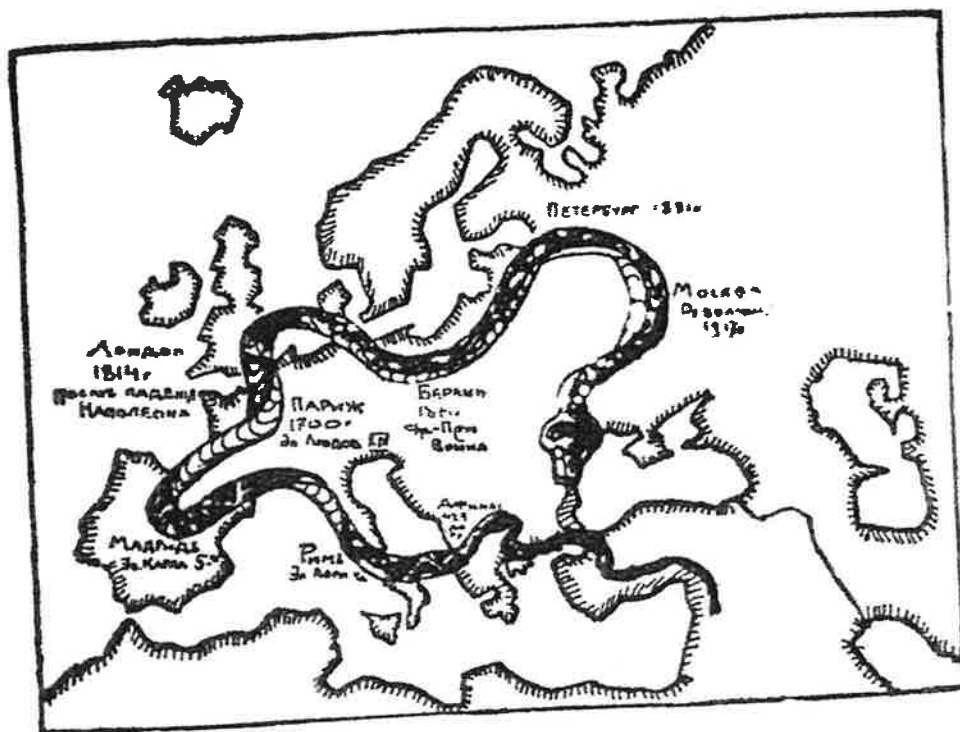
Tällä, yhtä vähän kuin muillakaan selityksillä ei ole kuitenkaan yhteyttä totuuden kanssa. Pöytäkirjojen laatimisajankohta on hieman epävarma, mutta todennäköisimmin nämä alussa vain yksityisesti levitetty pöytäkirjat oli kirjoitettu Pariisissa joko vuonna 1897 tai 1898.⁴ Väärentäjän henkilöllisyys ei ole kiistattoman varma, mutta väärennyksen toimeksiantajan osalta ei ole epäilyksiä. Tämä osa on annettu jo varhain Venäjän valtiollisen salaisen poliisin Ohranan Pariisin toimiston päällikölle Pjotr Ivanovitš Raškovskille. Väärennetyn asiakirjan tarkoituksena on selitetty pyrkimys vaikuttaa tsaari Nikolai II:n sisäpolitiikkaan ja saada se entistä antisemiittisemmäksi. Tässä mielessä pöytäkirjat eivät vastanneet kui-

tenkaan tarkoitustaan. Sisäministeri Petr Stolypinin toimeksiannosta järjestetty tutkimus vahvisti niiden epäaitouden, ja tsaari kielsi pöytäkirjojen käytön propagandassa. Tsaarin perustelu siitä, että jaloa asiaa ei voinut puolustaa liikkeisin keinoin, on sinänsä mielenkiintoinen ja kuvastaa myös hänen omaan asennettaan antisemitismiin.⁵

Siionin viisaiden pöytäkirjojen väärennykseksi toteaminen oli varsin helppo tehtävä, siihen riitti, kun tunsikin hyvin 1800-luvun eurooppalaista kirjallisuutta, jäljet olivat siksi selvät. Pöytäkirjan sisältöön ja muotoon on vaikuttanut useampikin teos. Selvimmin yhteys tulee kuitenkin esiin kahden kirjan osalta. Näistä varhaisempi on ranskalaisen

Hangossa vuonna 1924 painetun *Siionin viisaiden pöytäkirjojen* ruotsinkielisen laitoksen kansi käärmekuvalla oli suora plagiaatti Theodor Fritschin *Handbuch der Judenfrage*sta.

Siionin viisaiden pöytäkirjoissa esitetty kartta juutalaisten vallan leviämisestä Euroopassa. Teoksen vuoden 1943 suomenkielisen laitoksen kuvatekstissä todettiin: "Juutalaisten vertauskuvallinen käärme. Juutalaiset pitävät eräänä kansansa tunnuskuvana vertauskuvallista käärmettä, joka sulkee maailman kansat puristukseensa. Yllä olevasta kartasta, joka esittää juutalaisten vallan leviämistä Euroopassa noin 2 1/2 vuosituhannen aikana, huomaamme, miten juutalaisuus on Palestiinasta lähtien levittäytynyt Välimeren maiden kautta koko Eurooppaan. Kartassa venäjänkielisinä esiintyvät paikkannimet sekä vuosiluvut, jotka tarkoittavat juutalaisuuden vaikutusvallan syntyä eri maissa, ovat seuraavat: Ateena 429 eKr.; Rooma Augustuksen aikana, Madrid Kaarle V:n aikana, Pariisi Ludvig XIV:n aikana, Lontoo 1814 Napoleonin kukistumisen jälkeen, Berliini 1871 Saksa-Ranskan sodan aikana, Pietari 1881, Moskova 1917 vallankumouksen aikana."

Maurice Jolyn Napoleon III:ta vastaan suunnattu pamfletti *Dialogue aux Enfers entre Montesquieu et Machiavel* vuodelta 1864.⁶ Tässä helvettiin sijoitussa vuoropuhelussa Montesquieu ja Macchiavelli ruotivat macchiavelliläisen valtapolitiikan harjoittamista 1800-luvulla. Pamfletilla ei ollut mitään tekemistä juutalaisten kanssa, pöytäkirjojen väärentäjä lainasi siitä vain rakenteen. Hän vaihtoi tarinan konnan toiseksi, Napoleon III korvattiin juutalaisella. Toinen *Siionin viisaiden pöytäkirjoihin* vaikuttanut teos oli saksalaisen Hermann Goedschen salanimellä Sir John Retcliffe vuonna 1868 julkaisema romaani *Biarritz*.⁷ Sen luvussa "Prahan juutalaisella hautausmaalla" kerrotaan öisestä kokouksesta, jossa Israelin 12 heimon haamumaiset edustajat esittivät suunnitelmansa siitä, kuinka juuta-

laisista tulisi sadassa vuodessa maailman herroja ja kaikista muista kansoista heidän orjiaan. On mahdollista, että Jolyn pamfletti on inspiroinut Goedscheä tämän laatiessa romaaniaan. Goedschen romaani tarjosi esikuvan Siionin viisaiden pöytäkirjalle, mutta se alkoi elää jatkossa myös omaa elämäänsä. Israelin heimojen edustajien erilliset puheet sulautuivat yhdeksi rabbin pitämäksi puheeksi, joka tulkittiin jatkossa todella pidetyksi, ei enää vain romaanihenkilön suuhun sijoitetuksi.⁸

Ennen ensimmäistä maailmansotaa *Siionin viisaiden pöytäkirjat* jäivät vielä varsin vähälle huomiolle. Ne eivät vaikuttaneet tsaaria, eivätkä innostaneet kovin paljoa myöskään venäläistä suurta yleisöä. Venäjän ulkopuolella pöytäkirjoista ei juuri tiedetty. Kuuluisuuteen ne nousivat vasta Venäjän sisällissodan

aikana, jolloin niistä tuli osa valkoista sotapropagandaa. Valkoisten sodanjoh-to otti kirjasta halpoja kansanpainoksia ja levitti sitä tuhatmäärin sotilaittensa keskuuteen. Pöytäkirjan oikeaksi väittäminen oli nyt helpompaa kuin 1900-luvun alussa, sillä Euroopalla oli takanaan maailmansota sekä useammankin keisarikunnan romahtaminen. Tämä kaikki oli helppo selittää juutalaisen salaliiton tulokseksi.

Ensimmäisen maailmansodan jälkeen *Siionin viisaiden pöytäkirjat* tulivat nopeasti tunnetuiksi myös läntisessä Euroopassa. Teos löysi tiensä mm. Versaillesin rauhankonferenssiin, jossa siitä kierteli erikielisiä koneella kirjoitettuja versioita. Pöytäkirjat tulivat pian tunnetuiksi myös suurelle yleisölle eri puolilla Eurooppaa ja myös Atlantin takana. Ensimmäiset käännökset ilmestyivät jo vuosina 1919–20, ja 1920-luvun loppuun mennessä teos oli julkaistu venäjän ohella ainakin englanniksi, ranskaksi, puolaksi, romaniaksi, unkariksi, tshekiksi, serbokroatiaksi, kreikaksi, italiaksi, latviaksi, ruotsiksi, suomeksi ja arabiaksi. Ennen vuotta 1945 teos ilmestyi monien lisäpainosten ohella vielä espanjaksi, portugaliksi, hollanniksi, flaamiksi, valloniksi ja norjaksi.⁹

Erityisen hyvän vastaanoton *Siionin viisaiden pöytäkirjat* sai Saksassa, jossa kirja tuli vuonna 1920 markkinoille sekä Gottfried zur Beekin että Theodor Fritschin toimittamina käännöksinä.¹⁰ Kirjasta otettiin jo vuonna 1920 useita painoksia, ja esimerkiksi zur Beekin käännöstä myytiin lyhyessä ajassa lähes 120 000 kappaletta. Pöytäkirjojen sanoma juutalaisesta salaliitosta löysi otollisen kaikupohjan tappiotaan ensimmäisessä maailmansodassa selittäneiden saksalaisten keskuudessa. Tappiosta oli syntynyt ns. *Dolchstoßlegende*, legenda rintamalla voittamattomasta armeijasta, jota kotirintama puukotti selkään.

Ranskalaisessa *Siionin viisaiden pöytäkirjojen* laitoksessa noin vuodelta 1934 juutalaisuutta symbolisoitiin hämähäkillä.

Siionin viisaiden pöytäkirjojen ilmestymisen jälkeen myös puukottaja tiedettiin entistä varmemmin. Kysymyksessä oli ollut maailmanjuutalaisuus.

Saksan nousevalle oikeistolle *Siionin viisaiden pöytäkirjat* olivat mitä oivallista propaganda-aineistoa, ja niitä käytettiin myös estoitta juutalaisvastaisuudessa agitaatiossa. Näin meneteltiin sitäkin huolimatta, että englantilainen lehtimies Philip Graves oli osoittanut vuonna 1921 *The Times*issä pöytäkirjoja väärennöksiksi. Graves oli tuonut esille niiden ilmeisen yhtäläisyyden John

vuonna 1864 julkaiseman pamfletin kanssa. Kansallissosialisteille pöytäkirjat olivat kuitenkin täyttä totta, ja myös Hitler painottaa *Mein Kampfin* sivuilla niiden aitoutta.¹¹ Myöhemmin myös esimerkiksi Theodor Fritschin *Handbuch der Judenfrage* vannoi pöytäkirjojen aitoutta. Yhteys Goedschen romaanin *Biarritz* kiellettiin, ja yhteiset piirret Jolyn pamfletin kanssa selitettiin turhain päin. Tämän mukaan pamfletti oli ollut synnyttämässä Baselissa vuonna 1897 pidettyä *Bne-Briss* -järjestön kongressia, jossa maailmanherruuskavailut olisi esitetty.¹² Theodor Herzlin samanaikainen sionistikongressi vapautettiin täten syytöksistä.

Pöytäkirjojen aitoutta katsottiin puolustavan myös kansainvälisen juutalaisuu-

den vaitonaisuus asiasta. Vaikka pöytäkirjojen ensimmäiset länsimaiset käännökset ilmestyivät jo 1920-luvun alussa, kesti vuoteen 1934 asti, ennen kuin asiassa ryhdyttiin ensi kerran käymään oikeutta. Prosessi käynnistyi Bernissä, Sveitsissä, jossa sveitsiläisiä antisemiittejä vedettiin oikeuteen syytettynä *Siionin viisaiden pöytäkirjojen* levittämisestä.¹³ Tässä yhteydessä oikeus joutui ottamaan kantaa myös kysymykseen pöytäkirjojen aitoudesta, asia johon myös Hitlerin Saksa innolla sekaantui. Saksalaiset olivat perustaneet Erfurtiin propagandaministeriön sponsoroiman *Welt-dienst*-organisaation lujittamaan kansainvälistä antisemitismia, ja tämän tehtäväksi tuli nyt myös pöytäkirjojen aitouden puolustaminen. Järjestön hankkima 'asiantuntija', antisemiittinen kustantaja Ulrich Fleischhauer todistikin pöytäkirjat aidoiksi. Yhtäläisyyden Jolyn pamfletin kanssa Fleischhauer selitti lordi Alfred Douglassin jo vuonna 1921 esittämällä väitteellä siitä, että Maurice Joly olisi ollut juutalainen, ja että itse asiassa Jolyn kirja oli ollut koodattu versio juutalaisten maailmanvalloitus suunnitelmasta. Oikeus ei kuitenkaan uskonut Fleischhauerin vakuutteluja, vaan leimasi pöytäkirjat humpuukiksi, ja syytetyt saivat pienet tuomiot säädyttömän kirjallisuuden levittämisestä. Prosessi ei päättynyt kuitenkaan vielä tähän, vaan tuomitut veivät asian vetoomustuomioistuimeen. Sen päätös oli puolestaan vapauttava. Vetoomusoikeus totesi, että *Siionin viisaiden pöytäkirjoja* ei voi pitää pornografisena kirjallisuutena, jolloin niihin ei voi myöskään soveltaa säädyttömän kirjallisuuden levittämisen kieltevää lainsäädäntöä. Eräät pöytäkirjojen myöhemmistä julkaisijoista ovat sittemmin käyttäneet vetoomusoikeuden vastakkaista päätöstä hyödykseen myös pöytäkirjojen aitouden vahvistamisessa. Hitlerin Saksassa toisen maailmanso-

Siionin viisaiden pöytäkirjojen brasilialaisen laitoksen kannessa vuodelta 1937 juutalaisuuden käärme oli edennyt Etelä-Amerikkaan asti.

dan syttymisen katsottiin vain vahvistavan *Siionin viisaiden pöytäkirjojen* aitoutta. Juutalaiset olivat ajaneet Saksan toiseen maailmansotaan, ja he saivat vastata seurauksista. Jatkossa myytti juutalaisten kansainvälisestä salaliitosta Saksaa vastaan olikin painavin argumentti, jolla kansallissosialistit puolustivat juutalaispolitiikkaansa. Kansainvälinen juutalaisuus oli paholainen, josta Saksan kansaa jatkuvasti muistutettiin, ja esim. Goebbelsin päiväkirjasta ilmenee, että Hitler uskoi *Siionin viisaiden pöytäkirjojen* ehdottomaan aitouteen. Goebbels itse tosin suhtautui kysymykseen hieman varauksellisemmin.¹⁴

Toisen maailmansodan jälkeen *Siionin viisaiden pöytäkirjat* ovat kokeneet renessanssin ennen kaikkea islamilaisessa maailmassa, jossa teoksesta on laadittu useampiakin arabiankielisiä käännöksiä. Arabiaksi pöytäkirjoista on myös julkaistu tähän mennessä kaikkein eniten erillisiä laitoksia. Islamilaisessa maailmassa *Siionin viisaiden pöytäkirjat* ovat kuuluneet kirjamarkkinoiden tarjontaan arabimaiden ohella myös esimerkiksi Iranissa, Pakistanissa, Malesiassa ja Indonesiassa. Amerikkalaisen uskonnollis-sosiopoliittisen *Nation of Islam* -järjestön toimesta teosta on levitetty maailmalla myös englanninkielisenä laitoksena. Yhdysvalloissa *Siionin viisaiden pöytäkirjat* kuuluivat vuoteen 2004 asti mm. vähittäistavarataloketju Wal-Martin kirjavaliikoi-
maan.¹⁵ Läntisessä Euroopassa pöytäkirjoista on otettu toisen maailmansodan jälkeen uusi painos ainakin vuonna 1963. Leon Poliakov tulkitsee tämän olleen yritys estää katolista kirkkoa muuttamasta perinteisiä asenteitaan juutalaisia kohtaan parhaillaan käynnissä olleessa Vatikaanin toisessa ekumeenisessa konsiilissa.¹⁶ Venäjällä *Siionin viisaiden pöytäkirjat* ovat edelleen osa sika-

laisten antisemiittipiirien levittämää kirjallisuutta. Arabimaissa pöytäkirjojen esillä pitäminen on palvellut sikäläistä antisisionismia, Euroopassa legendoilla juutalaisten maailmanlaajuisesta salaliitosta on ollut toisen maailmansodan jälkeen kaikupohjaa korkeintaan niissä venäläisissä, jotka ovat halunneet selittää Neuvostoliiton romahtamisen etsimällä ulkopuolista syntipukkia.

HITLER JA ANTISEMITISMI

Karl Luegerin Wienin pormestarivuodet osuvat kolmen viimeisen vuoden osalta yksiin toisen itävaltalaisen antisemiitin Wienin kauden kanssa; vuodelt 1907–10 Adolf Hitler oli yksi Karl Luegerin nimettömistä kaupunkilaisista. Kuten tiedämme, myöhemmin tämä nimetön wieniläinen kohosi antisemiittinä ihailemaansa pormestaria monin verroin nimekkäämmäksi. Ottaen huomioon Hitlerin aseman antisemitismin historiassa on ymmärrettävää, että myös hänen juutalaisvihansa syntyi ja luonne on pyritty selvittämään niin seikkaperäisesti kuin mahdollista. Miten Hitleristä tuli antisemiitti, ja miten hänen antisemitisminsä kehittyi sellaiselle asteelle, että voidaan puhua suoranaisesta juutalaismpleksista? Nämä ovat kysymyksiä, jotka ovat työllistäneet runsaasti tutkijoita.

Hitlerin vuosina 1925–26 kaksiosaisena ilmestyneessä poliittisessa julistusteoksessa *Mein Kampf* juutalaiset luokitellaan varsin perusteellisesti määrällisesti kuin laadullisestikin. Teoksen sivujen ylälaitaan on sijoitettu 521 erilaista alaotsikkoa, jotka kertaalleen kunkin sivun keskeisimmän aihepiirin Näiden osalta juutalaiset mainitaan alaotsikossa. Teoksen asiasisältöindeksissä juutalaiset mainitaan 85 eri otteeseen.¹⁷ Sisältöindeksi ei ole kuitenkaan